

Список використаних джерел

1. Вовк О.Б. Системи електронного навчання – нові форми сучасної освіти. Львів: Національний університет Львівська політехніка, 2015. С.79-86
2. Гікун А., Магурян Я. Smart-освітата особливості її впровадження в Україні. *Smart-освіта: ресурси та перспективи: матеріали III Міжнар. наук.-метод. конф.* Київ: НЕТУ, 2018. 252 с.
3. Данилова О., Манак В., Манак Д. Мультимедія власноруч: текст, графіка, анімація, відео. Київ, 2006. 120 с.
4. Лутай В. Про розроблення концептуальних засад філософії сучасної освіти. *Вища освіта України.* 2005. № 4. С.13-17.
5. Любчак І.С. Застосування smart-технологій у сучасному освітньому процесі. *Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія: матеріали міжвузівського вебінару / відп.ред. Л.Б. Ліщинська.* Вінниця. ВТЕІ КНТЕУ, 2017. 102с. URL: http://www.vtei.com.ua/images/VN/31_03.pdf. (дата звернення 12.10.2019).
6. Матвієнко О.В. Інформаційна професія: аналіз підходів до розуміння змісту діяльності та напрямів підготовки спеціалістів. *Гуманітарні науки.* 2002. № 2. С. 20-26.
7. Матеюк О. П., Матеюк Ю. А., Матеюк О. А. Инновационное образование как социально-культурный феномен, ценностное достояние личности и основа развития социально-профессиональной компетентности будущего специалиста
8. Сенько Ю. Образование: обращенность в будущее. *Alma Mater.* 2006. № 3. С. 3-10.
9. Теорія та практика змішаного навчання: монографія / за ред. В.М. Кухаренка. Харків: Міськдрук: НТУ, 2016. 284 с.
10. Шубелка Н.В. До питання про освітню парадигму. *Педагогіка і психологія.* 2000. № 3. С. 43-50.
11. Kaplan, Andreas M.; Haenlein, Michael. Higher education and the digital revolution: About MOOCs, SPOCs, social media, and the Cookie Monster (англ.) *Business Horizons* : journal. 2016. Vol. 59, № 4. P. 441–450.

Дашкевич В.Я.

студент магістратури

юридичного факультету

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник док. політ. н., професор кафедри

інформаційної та соціокультурної діяльності ТНЕУ

Лазарович М. В.

МОДЕЛЬ КОМУНІКАЦІЇ НА РІВНІ МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ

Проблеми комунікації на рівні місцевих органів влади були завжди, адже саме на місцях забезпечується конституційне право громадян на інформацію. На рівні місцевих органів влади проходить налагодження контакту влади із цільовою аудиторією населення, узгоджено надання публічних послуг із вимогами громадян, здійснюється контроль якості цих послуг та оперативно реагується на зміни в інформаційному просторі.

Головним завданням місцевих органів влади є надання публічних, громадських, муніципальних, соціальних, адміністративних управлінських та інших послуг для населення із метою забезпечити задоволення його потреби в різних сферах життєдіяльності.

Виконання даних завдань вимагає належного комунікативного забезпечення. В практиці і теорії державного управління поняття “комунікація” і “управління” пов’язана із поняттям “інформація”.

Організація, чи будь - яка інша галузь людської діяльності, не може здійснювати діяльність без комунікації, комунікація не існуватиме без відповідної інформації. Якщо розглядати комунікацію як процес, то інформація – це все те, що передано в ході даного процесу. Відповідно суть комунікативної діяльності не можна збагнути без формулювання поняття що таке інформація.

В державному управлінні термін "комунікація" визначають як потік інформації; інструмент для діалогу між учасниками процесу управління; частина процесу взаємодії між урядом та громадянським суспільством [1, с.330-331].

Потрібно говорити про комунікацію як про двосторонній обмін інформацією між суспільством та місцевими органами влади за допомогою комунікацій, а також соціальних та комунікаційних технологій.

У системі комунікацій на рівні місцевих органів влади можна виділити дві інформаційно - комунікаційні системи: внутрішню (комунікація, яка забезпечує взаємодію суб’єктів на різних рівнях управління, підрозділи, посадові особи шляхом встановлення каналів зв’язку в процесі спеціальних контактів, обміну документацією, функціонування електронного зв’язку тощо) та зовнішня (комунікації місцевих органів влади з органами, що перебувають у їх повноваженні, наприклад, для районних держадміністрацій – обласні державні адміністрації, для обласних державних адміністрацій – виконавчі органи центрального рівня та різних соціальних груп).

До комунікативної діяльності місцевих органів влади відносяться такі завдання:

- забезпечення інформаційного обслуговування органів державної влади і органів місцевого самоврядування;
- налагодження комунікації з “внутрішніми клієнтами” – державними службовцями та посадовцями місцевого самоврядування;
- забезпечення комунікативної взаємодії із “зовнішніми клієнтами” – громадянами (населенням й інституціональними структурами громадянського суспільства) [2].

Комунікаційну діяльність можна розглядати не тільки як складову державно - управлінського процесу, а також зовнішньо та внутрішньо орієнтоване спілкування із суспільством та персоналом, що вимагає використання власних принципів, методів, заходів та технологій.

Отже, можна стверджувати, що комунікаційна діяльність базується на:

- наданні інформаційних послуг державним та місцевим органам влади;
- налагодженні спілкування з "внутрішніми клієнтами" - посадовими особами та посадовими особами місцевого самоврядування;
- забезпечення комунікативної взаємодії із "зовнішніми клієнтами" - громадянами.

Ресурсна підтримка комунікаційної діяльності місцевих органів влади включає персонал, технічну підтримку та науково-методичне забезпечення, форми, методи, технології взаємодії з іншими, підбір, розміщення, просування персоналу, їх професійне навчання, фінансування програм розвитку комунікацій, інформаційних ресурсів.

Отже ми дійшли висновку, що комунікаційні процеси в місцях, де використовуються державні послуги, є невід'ємною частиною процедури користування цими послугами, адміністративними, громадськими, соціальними, тощо.

Список використаних джерел

1. Інформаційно-аналітичне забезпечення органів місцевої влади: навч. посіб. / В. М. Дрешпак, Т. М. Брус, О. В. Тинкован, В. Є. Романов, О. В. Антонова; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Дніпропетр. регіон. ін-т держ. упр. Донецьк, 2007. 160 с.
2. Мельник А. Ф. Менеджмент державних установ і організацій: навч. посіб. / [А. Ф. Мельник, А. Ю. Васіна, Н. М. Кривокульська] / За ред. А. Ф. Мельник. Київ: ВД "Професіонал", 2006 р. 464 с.

*Дзьоба І.
студентка магістратури
юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: доктор пед. н., професор
кафедри інформаційної та соціокультурної діяльності
Щербяк Ю.А.*

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

В сучасних умовах успішна реалізація цілей і завдань розвитку підприємства значною мірою залежить від ефективного використання його інформаційних ресурсів. Інформаційні ресурси є основою інформаційного забезпечення діяльності підприємства і визначають його стратегічний успіх. Передумови інформаційного забезпечення діяльності підприємства формуються під безпосереднім впливом чинників його зовнішнього та внутрішнього середовища та орієнтують підприємство на збільшення обсягів інформаційних ресурсів, що використовуються для управління.

Ефективність використання інформаційних ресурсів підприємства визначає результативність реалізації не тільки його поточних завдань, а й стратегічних цілей розвитку, що потребує принципово нових підходів до інформаційного забезпечення всієї діяльності. Підвищення рівня інформаційного забезпечення діяльності підприємства приводить до збільшення оперативності та адекватності процесу прийняття управлінських рішень, зростання показників ефективності діяльності підприємства, стабілізації його фінансового стану. Все це веде до посилення конкурентних позицій підприємства.